

В. „Народно Сѣзнаніе“ прѣ-
лиза единѣжъ въ недѣлята—
въ четвъртъкъ.

Цѣната му е:

За година лева 6:
„ 6 мѣсеца „ 3:
„ 3 „ 2.

Единъ брой 15 стотинки.

НАРОДНО

СЪЗНАНИЕ

ПОЛИТИЧЕСКО-КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ГОД. I.

ШУМЕНЪ, 28 НОЕМВРІЙ 1887 Г.

БРОЙ 21.

ШУМЕНЪ, 27 Ноемвр. 1887.

Слѣдъ важното събитие, което се извърши прѣдиджщата недѣля, — посѣщението на Руския Императоръ столицата на Германия, се подигна въпросътъ за нѣкакви *фалшиви документи* по Българския въпросъ, които именно сж били и причината за обтѣжнитѣ отношения мѣжду двѣтѣ империи. За сществуването на тия документи проговори най-първо германския полуофициаленъ вѣстникъ „Келнише Цайтунгъ“. Ето какъ е била сжщността на работата споредъ тоя вѣстникъ:

Въ прѣбиваніето си въ Берлинъ, Царьтъ е показалъ Князу Бисмарку единъ купъ писма и телеграмми, които е получилъ относително повѣдението на канцлерьтъ сирѣмъ българския въпросъ, мѣжду които книжа е имало и дипломатически ноти, испроводени отъ послѣдния до посланицитѣ си. Князь Бисмаркъ е останалъ твърдѣ зачуденъ, когато му сж били прѣдставени тия документи, той побързалъ да увѣри Царьтъ, че е измаменъ и че тия документи сж фалшиви, тъй като той никогъ не е испроваждалъ подобни ноти до посланицитѣ на Германия, нито пакъ е получавалъ отъ тѣхъ подобни доклади. Той е увѣрилъ Царь Александра, че тия документи сж фалшиви и спорѣдъ „Келнише Цайтунгъ“ ги е прѣдставилъ да сж дѣло на Орлеаниститѣ.

Органьтъ на Князь Бисмарка „Нордъ Дайче Алгемайне Цайтунгъ“ нито отговори, нито потвърди това извѣстие, а само се задоволи да прѣпечата писаното по тоя въпросъ отъ „Келнише Цайтунгъ“. Това послѣдното прави да се повѣрва до негдѣ за истинността, че сжществуватъ подобни фалшиви документи. Обаче нѣкои отъ Европейскитѣ вѣстници не даватъ вѣра на тия съобщения и ги считатъ за скроени отъ самия князь Бисмарка, който всѣки пѣтъ има за цѣль да обвинява Орлеанскитѣ князове, че ужъ тѣ се трудяли да смутятъ Европейския миръ и да възникнатъ Европейскитѣ държави въ една мѣждусобна война. Такова е именно и искаването на „Крейсъ Цайтунгъ“, органа на германскитѣ консерватори (крайни) по поводъ това съобщение. Този вѣстникъ силно протестира, че съ прѣскаването на тоя слухъ се иска да се обвинятъ нѣкои виднѣтели личности отъ Берлинския Дворъ.

Както и да е, това, тъй да кажемъ, откритіе на „Келнише Цайтунгъ“ дигна силна вѣрва въ Европейския печатъ и даде да се вѣрва, че задъ въпросътъ за *фалшивитѣ документи* има да се крие една голѣма дипломатическа игра, която, вѣроятно, наскоро малко много ще стане явна за всички.

Не е безинтересно да се забѣлѣжп и това явление въ Европейския печатъ, че съ подиганіето на тоя въпросъ, вѣстницитѣ забравихъ да говорятъ вече тъй живо за нѣкакво Русско-Германско съглашеніе послѣдствие свижданіето. Отъ друга страна извѣстіята, които агенцията Хавасъ съобщава, правятъ де се пооглѣднемъ верѣдъ тая върволица отъ дипломатически игри и да помислимъ, че всички тия запитни ще се рѣшатъ на бойното поле. Споредъ една телеграмма отъ Лондонъ отъ 24 т. м., отъ Виена съобщаватъ на английскитѣ вѣстници, че съсрѣдоточения отъ руски войски по австрийскитѣ и германскитѣ граници се продължаватъ постоянно въ послѣдне врѣме и че тая новина е направила лошо впечатление на борсата въ Виена и Берлинъ.

Отъ друга страна Лондонския вѣстникъ „Таймсъ“ обнародва слѣдующата телеграмма отъ Виенския си дописникъ: „на послѣдне, въ Варшава, на единъ празникъ, устроенъ отъ Литовскій полкъ, генералъ Гурко е прѣдложилъ на офицеритѣ наздравица, въ която е искалъ и слѣдующитѣ думи: увѣренъ съмъ, че ще ви вода още единъ пѣтъ на бой, както ви водихъ прѣди десетъ години; само ако Всевишній ми даде твърдѣ малко още да живѣя, не ще ми бжде възможно да видя това събитие.“

Тѣзи новини още не сж опровергани отъ другитѣ вѣстници и правятъ да се двоумятъ хората на извѣстіята, че посѣщението въ Берлинъ ще бждело причина да се запази европейскій миръ.

Минжлата недѣля се извърши едно важно събитие, което, ако и да не е свързано съ рѣшението на Българския въпросъ, но по голѣмата си важность за бждещото на республиканското управление на Франция, заслужва да се знае отъ читателитѣ.

На 21-й Ноемврий френскій конгресъ е изѣралъ новъ президентъ на республиката, г-нъ Сади-Карио, при всичко, че имаше още петъ години до истичаніето срокьтъ на бившия, г-на Греви. Въ минжлия брой на вѣстникьтъ си ний не успѣхме да дадемъ на читателитѣ си подробни свѣдения за събитията въ френската каммара, които причинихъ даването на оставка на президента, г-нъ Греви, и вѣроятно тѣ знаятъ вече отъ другитѣ вѣстници причинитѣ, по които министерството въ Франция си даде оставката. Слѣдъ това събитие президентьтъ на Республиката се помъчи да образува новъ кабинетъ, но срѣщна голѣма сънька, тъй като лицата, на които прѣдложи да образуватъ новия кабинетъ, се отказахъ, като дадохъ още да се разумѣе, че не само трѣб-

ва да падне министерството, но още и самия той. Дѣйствително, положеніето на президентьтъ бѣше твърдѣ безисходно. Той поиска да се опрѣ на конституцията, споредъ която президентьтъ нее никакъ отговоренъ за дѣлата на министритѣ си и исказането недовѣріе къмъ послѣднитѣ не можаше да се тълкува, че заедно съ тѣхъ трѣбва да си подаде оставката и президентьтъ; но за избѣгването на нѣкой конфликтъ въ сегашнитѣ обстоятелства, той видѣ за благоразумно да се откаже отъ президетството си на республиката, прѣди да дочака срокьтъ, до който той бѣше избранъ.

Мъдростьта, умѣнието въ изпълнението на длѣжноститѣ, голѣмия патриотизмъ и привързанностьта къмъ республиканския режимъ у г-на Греви сж доказани. Той занимава тоя постъ цѣли 9 години и е втори пѣтъ прѣизбранъ прѣвъ 1885 год. Съ подаването на оставката си, той даде единъ лошъ и опасенъ примѣръ, а, може би, и тури началото за пропаданіето на республиканския режимъ въ Франция: опасно е неговата постѣпка да не стане обичай, че съ паданіето на едно министерство, да си дава оставката и президентьтъ на республиката. Вѣроятно, той е съзнавалъ всичко това, когато се е рѣшилъ да си подаде оставката, но той го е направилъ само и само, да извади республиката побѣдоносно отъ опасноститѣ, които я окръжаватъ.

Въ телеграмитѣ на Хавасъ читателитѣ ни ще намѣрятъ писмото до прѣдсѣдателя на сенатьтъ, съ което той си дава оставката.

Прѣвъ сжщата седмица се е извършило и друго важно събитие, което се живо докосва до вжтрѣшното ни управление. Агенцията Хавасъ съобщава отъ София, че една частъ отъ депутатитѣ на чело на г-на Мантова сж поискали да покажътъ чрѣвъ нѣкакви интрижки (?), че поддържатъ г-на Радославова. Ний не сме още получили точни свѣдения по тая случка и неможемъ за сега да се произнесемъ тъй или инакъ. Па и намъ не ще е възможно да направимъ това, тъй като и самата „Свобода“ не ни съобщава нищо по тоя въпросъ, а, слѣдователно, и ний трѣба да мълчимъ.

Положеніето на общинскитѣ ни Училища и мѣрни за подобрението имъ.

Какво е положеніето на общинскитѣ училища, да ли тѣ се намиратъ поне въ удовлетворително състояние и не трѣбвали да се направи едно коренно прѣобра-
зувание въ начиньтъ на тѣхното управление, урѣждане и инспекциране? За жа-

Статии и дописки се по-
проваждатъ до редакционния
комитетъ на вѣст. „Народно
Сѣзнаніе“, а пари и поржч-
ки до отговорникьтъ.

За частни обявления се пла-
ща по 15 ст. на рѣдъ за всѣ-
ко първо печатаніе и по 10
ст. за всѣко послѣдующе.

Неплатени писма не се при-
ематъ.

Ржкониси навадъ не се по-
вращатъ.

лостъ, ний ще бъдемъ принудени да изложимъ горчивата истина, че учебното дѣло е у насъ за днесъ най-занемарено, най-подритнато и като че никой не иска да знае за него; като че никой не съзнава въ какво положение е поставено то днесъ. Ний се извиняваме само, че при днѣшнитѣ критически врѣмена, които проживѣва татковината ни, не било врѣмето му да полагаме твърдѣ голѣми старания за училищата си, не било врѣмето му, казваме, когато нашето внимание трѣбва всѣцѣло да обърнемъ къмъ запазването самостоятелността на татковината ни. Но ний не искаме ни най-малко да имаме прѣдъ видъ, че тази самостоятелностъ ще бѣде само тогава гарантирана, когато ний имаме по-голѣмо число образовани граждани и селени, на които още отъ училищния столъ да се вдѣхне идеята: татковината по-горѣ отъ всички други интереси. Намъ е чудно отъ една страна да се проповѣдва, че трѣба да полагаме всички грижи и старания за свободата и независимостта си, а отъ друга, ний съвършено да занемарваме най-голѣмия лостъ, който може да подигне въ народътъ трайно и разбрано понятие за тая свобода и независимостъ—училищата. Ако ний само проповѣдваме свобода и самостоятелностъ, а отъ друга страна умишлено оставяме нашитѣ училища да отпадатъ отъ година на година, младежта да остава неучена; тогава ний лукавствуваме, ний искаме само чрѣзъ проповѣждане на тия висши идеали, да заслѣпяваме очитѣ на народътъ, да го потопяваме незабѣлѣзано и искусно въ невѣжество, за да можемъ по-лесно да го лѣжемъ и владѣемъ.

Най-малко у насъ се е писало по училищния въпросъ, но въпросътъ за народното образование. По другитѣ наши обществени нужди ний все, горѣ-доло, сме сръщали по-често да се говори въ нашата журналистика(?), но по подобряването на учебното дѣло, за мѣрките, които трѣбва да се взематъ за поставянето му на здрава нога—най-рѣдко. Като че то е мащеха, то е второ и третостепенъ въпросъ за нашето морално и материално въздигане. Отистина, сегнѣшниятъ се е писало по нѣщичко за подобряването на сръднитѣ ни учебни заведения, за тѣхното прѣобразуване и пр.,

но за народната школа, която е именно мостътъ, който всѣки гражданинъ и селенинъ трѣбва да прѣмине, за да бѣде напълно полезенъ и на себеси и на отечеството си,—ний не сме сръщали почти нищичко, като не смѣтаме това, което на послѣднѣ се писа въ издаваемото се въ гр. Кюстендилъ педагогическо списание „Нашето училище“.

А самото правителство, да ли то поне е положило сериозни грижи за подобренето на народната школа, да ли то се е постарало да изучи добръ, какви сж нейнитѣ нужди и да ли съществуващитѣ училищни закони могатъ да я поставятъ на онова положение, на което е тя поставена въ другитѣ образовани държави. Нито едното, нито другото. У насъ всичко, което имаме по уреждането на училищата си, е взето отъ законитѣ на другитѣ държави. Нашитѣ закони по училищата не сж нищо друго, освѣнъ една комбинация на извлѣчения отъ законитѣ въ Австрия, Швейцария и Франция, безъ даже да се обърнѣло поне малко внимание, да ли тия закони сж приспособими успѣшно за нашитѣ общини и да ли ще могатъ да принесатъ отчасти тия резултати, каквито принасятъ въ другитѣ държави.

Отистина, ний съзнаваме напълно, че новия законъ за общественитѣ и частни училища у насъ почива на добри основи, дава широка свобода на общинитѣ за уреждането на училищата си и че послѣднитѣ кризи, които проживѣ и още проживѣва татковината ни, твърдѣ много по-рѣчихъ за неговото напълно приспособение, но все пакъ той въ много свои точки се указа неприспособимъ и не принесе тая полза, която може би се очакваше. Главното е, че въ него всичко е основано на добри свободни начала, но не е обърнѣто внимание на практичността на неговото приложение въ дѣйствието въ такива общини, каквито сж нашитѣ.

Ний ще се помчимъ да разглѣдаме испърво „законътъ за общественитѣ и частни училища“ и „законътъ за училищни инспектори“, а послѣ ще посочимъ на нѣкои измѣнения, които ний намираме за нуждни да се направятъ и то като се ползуваме отъ практиката за приспособението

на тия закони и отъ резултатитѣ, които сж се получили.

(Слѣдва).

ДНЕВНИ НОВИНИ.

МѢСТНИ.

Изборитѣ за градско-общинскитѣ съвѣти, въ повечето градове сж утвърдени, утвърдени сж и тия въ четритѣ околийски градове въ Шумненскій окръгъ, освѣнъ тукашнитѣ. Гражданитѣ всѣки дѣнь питатъ защо потвърдението на Шумнен. избори не е станало до сега, кога въ тия избори не станяхъ ни най-малки незаконности. Желателно е Министерството на Вътрѣшнитѣ дѣла да даде единъ край на това протакане, като утвърди или касира изборитѣ, за да не държи гражданитѣ въ непавѣстностъ.

Съ назначаването на секретарската длѣжностъ въ тукашното Околийско управление, въ два мѣсеца два пѣти отчислявания, Станча Кожухаровъ, не сж сторилъ нищо въ интереса на службата, освѣнъ да му се даде възможностъ да употребява за своя частна потрѣба, както по-рѣди, нѣкои отъ поступающитѣ въ Околийското управление парични сумми. Този чиновникъ, слѣдъ като се отчисли отъ секретарската длѣжностъ, въ врѣмето на Управителя Райнова като злоупотребителъ съ правителствения на управлението печатъ, повече отъ три пѣти е бивалъ поканенъ да повърне, както и безъ противорѣчие вънесълъ въ управлението, пари, които той е употребилъ за частна потрѣба отъ постѣналитѣ правителствени сумми. Чудното е, какъ подобно туряние рѣка на държавни пари не е можало да се счита крадене и несе е възбудило сѣдебно прѣслѣждане противъ Кожухарова. Ний не можемъ да разберемъ това другояче, когато е издирено, че полученитѣ въ Околийското управление прѣзъ 1885 година двѣ рубли сребърни правителствени пари били похарчени и едвамъ прѣзъ Септемврий тази година, като се потърсили отъ замѣстника му Янко Чолакова, се заплатили отъ сѣщия Кожухаровъ въ присѣствието на Околийския началникъ Лингурова. Види се да има хора, които на такова земане на чуждо нѣщо да не каз-

ПОДЛИСТНИКЪ.

МАХМУДКА,

разсказъ отъ В. И. Непировичъ-Данченко.

Прѣводъ

отъ

В. Юрдановъ.

Въ послѣдната Русско-Турска война, въ нѣд-вечернето на Сурваки (Нова-година), ношѣ имаше прѣстрѣлка между нашитѣ (русскитѣ) и турцитѣ. Единъ километръ задъ цѣпъта, въ едно турско село, двама казанни офицери живѣяхъ въ една кѣща.

—Що, Иванъ Томичъ? Ново-годната ношъ на ли е твърдѣ добра? каза малкия шишкавъ полковникъ на високия майоръ, на когото ржката бѣше прѣвързана и висеше на една прѣвързана о шията. Тий сѣдѣхъ на балконътъ на една турска кѣща.

—Да! И отъ кѣщитѣ нѣмаме никакви писма.

—Това ме менъ не твърдѣ безспокой. Зная, какво нѣщо е нашата военна поща! А все пакъ добръ би било, щото сѣ едното си око да ги повиди човѣкъ. Дяволъ го знае! Колада посрѣднахъ на Шишка, Сурваки тука. А пъкъ тамъ сега:—огньовѣтъ горятъ, дѣтцата весели бѣгатъ. Вашата Александра Петровна е сега у нашитѣ сѣ дѣтцата. Приказватъ си за нази. Тѣй сѣщо си мислятъ, защо не получаватъ писма. А пъкъ какви писма ще има, когато ний прѣзъ всичкото това врѣме, стрѣялаво наирѣдъ се спускаме. Ами какъ е ржката ви?

Ношъта бѣше покрила на около. Влѣщукаха само огньовѣтъ въ прозорцитѣ. Ето на улицата се носи червенъ огънь. Въ магливото посово пѣтно, което се прорѣзва прѣзъ маглата, се червеѣе нѣкакво уморено лице.

—Пантелеевъ! извика полковникътъ по посока на огънятъ.

Факелътъ*) свѣтихъ въ двортъ. Скоро прѣдъ *) Засмоленъ спонъ отъ слама, свързанъ на края на една прѣчка.

офицеритѣ испрухъ единъ конъ, който пригребваше съ копѣтата си застоялия снѣгъ. Казакътъ, който сѣдеше на сѣдлото, отпусна факелътъ на долу, тѣй щото черни кѣлба отъ димъ обвихъ ржката му и бавно, тѣжко почнахъ да се повдигатъ на горѣ.

—Кѣдъ отивашъ ти?

—На вайноста*), ваше високо благородие.

—Защо?

—Починахъ да стрѣлятъ.

—Върви, кажи: ако нѣма нѣщо важно, да не отговарятъ на турцитѣ. Ще посрѣлятъ, ще посрѣлятъ и ще имъ отминѣ. Ами тоя кой е, кого още Богъ провѣдилъ?

Отъ улицата въ двортъ навлѣзохъ нѣколко солдати. Пантелеевъ подигна факелътъ: солдатитѣ бѣхъ заобиколили нѣколко сп. „Върви, върви, гологлавий. Заради вази дяволи, нѣма спокойствие!“—чуваше се мѣжду тѣхъ. Очевидно, тий още не бѣхъ сглѣдали началникътъ си. „Хайде, хайде! че да не те подканимъ съ прикладътъ“.

—Какво е то? дѣтца? понита полковника.

*) Аванпостъ, прѣдната стражна линия на войската.

ват кражба. Ний привличаме внимание то на надлежното началство върху това, като се надъваме, че то ще покаже, че въ нас чиновниците не трѣбва да се обръщат на ала-турка.

Вместо уволнения Д. Габровски, за секретарь при Шуми. Окр. Управление е назначенъ Ж. Сейрековъ, бившии Окол. Началникъ въ Нова-Загора. Сейрековъ бѣше миналата година отчисленъ и испратенъ до тукашното Окол. Управление, по етапенъ рѣдъ, за въдворение на мѣстожителството си. Ний се чудимъ какъ правителството назначава на такава длъжностъ лице, което въ миналогодишниятъ критически врѣмена е било опасно за правителството. Ехъ, нѣма що да се прави; види се, това е желанието на Шумненскитъ нови чорбаджии.

Всѣки день виждаме като минава прѣзъ сръдъ чаршията единъ жандармъ съ дѣтето, или на рѣцѣ или водено за ръка, на Лингорова, Шуми. Окол. Началникъ. Ний питаме Г-на Лингорова, когато му се отпуща, съгласно закона за полицейската стража, единъ жандармъ за дежуренъ, на какво основание той го праща да расхожда дѣтцата му изъ улицитъ и да ги залъгва? За това ли правителството плаща на жандармитъ? Ний обръщаме вниманието на правителството върху това.

Съобщаватъ ни, че Народното Събрание е утвърдило единъ законопроектъ, внесенъ отъ Министерство на Просвѣщеніето. Споредъ тоя законъ, въ всѣка околия ще си поддържа за напредъ въ околийскитъ центръ едно околийско трикласно или по-горне училище и освѣнъ това едно окръжно специално или сръдне учебно заведение. Поддържането на тия училища ще става отъ училищното процентно даждие, което ще се расхвърля отъ Постояннитъ Окръжни комисии на населението отъ всѣка околия и отъ другитъ доходи, които може да има Окръжната Постоянна Комисия.

Въ учебната сесия на Шуми. Окръженъ Съвѣтъ прѣзъ 1885 год. бѣше се рѣшило въ всѣка околия да се открие по едно главно училище и въ окръжния центръ едно специално съ три отдѣления: педагогическо, столарско и земеделско, които да се издържатъ отъ добавочно даждие на населението отъ пѣлото окръжие, по това рѣшение не можа да се осъществи, тъй като не се потвърди отъ Министерството. Сжщата участъ постигнѣ и

рѣшеніето на Шуми. Окръженъ съвѣтъ прѣзъ сѣсѣтъ Септемврий т. г. за отварянето околийски училища, които да се поддържатъ отъ 1/4 частъ отъ печалбитъ на земеделскитъ касии и една частъ отъ бачѣтъ въ станциитъ Шейтанджикъ и Каспичанъ.

Ний не можемъ да не посрѣщнемъ на драго сърдце това узаконение, тъй като до сега издържането на главнитъ училища въ по-вечето окръжия тяжеше само на населението отъ градищата, пѣщо което бѣше една голѣма сѣнка за доброто уреждане на тия училища съ скромнитъ сръдства, съ които по-вечето градски общини разполагаха.

РАЗНИ.

Вѣхме извѣстили въ 8 брой на вѣстника си, че се водили прѣговори за сближение между г. г. Стамбулова и Радославова. Г-нъ Петковъ, по негова обикновенъ маниеръ за отговаряне, ни издума въ едно антрѣле на „Свобода“ единъ кошъ невѣрли неклипѣли.

Нашето извѣстие се потвърди. Спорѣдъ една телеграма отъ София на *Агенция Хавасъ* една частъ прѣдставители отъ болшинството, на чело на г. Мантова, се опитали да раздѣлятъ болшинството, като отпразили нѣкои критики противъ правителството по нѣкоя дребнава въпроси. Други прѣдставители отъ болшинството се събрали на частно събрание, въ което г. Стамбуловъ като обяснилъ вътрѣшното и външното положение, бламирали групата Мантовъ.

Но отъ едно писмо отъ София до в. „Изтокъ“ се види, че г. Мантовъ е ималъ свѣждане нѣколко пѣти съ г. Стамбулова и г. Радославова, като се е старалъ да докара едно сближение. Г. Стамбуловъ отговорилъ че не му е било врѣмето сега за помирение между него и г. Радославова.

Ний нѣмаме никакви свѣдения отъ София за станжлото.

Pester Lloyd публикува една кореспонденция отъ Берлинъ, която дава нови подробности по свѣждането на Цари и г. Бисмарка, и която, както се види, е инсценирана.

Разговора, казва тая кореспонденция, почна съ единъ студентъ вѣдърливъ тонъ, нѣ малко по малко той станж по-горѣщъ, и, когато Царя дойде да формулира оплакванията си противъ германската политика, канцлера не можа по-вече да се владѣе. Той отговори съ едно въодушевление малко съобразно съ ди-

пломатическата етикетия, нѣ което има тѣкмо ефектъ да произведе едно дълбоко впечатление на Царя. Велѣдствие формалнитъ увѣренія дадени отъ г. Бисмарка, че сж фалшифицирали кореспонденцията му, Царя обяви, че колкото за него, той желае твърдѣ много поддържането на мира; той повтори нѣколко пѣти и съ настояване, че той не е мислил ни да напада Германия, ни да участвува въ нѣкоя коалиция противъ нея.

Князь Бисмаркъ докара тогава случая да забѣлѣжи на Царя важността на сключенитъ отъ Германия и положенитъ условия на трактатитъ. Царя отговори, че всичко това не е ново. Всѣки пѣтъ той се е мислил за длъженъ да изпълни своитъ миролюбиви декларации като прибавилъ, че той никога не е ималъ намѣрение да се сближе съ Австро-Унгария, освѣнъ въ случай, че Хаугсбургската монархия земе инициативата за нападение. Нѣ, прибавилъ той, това е една хипотеза, която той не иска да приеме.

Президентската криза въ Франция се свърши. Отъ министерска, тая криза се сѣбрихъ въ президентска.

Г. Вилсонъ, зетѣтъ на бившии президентъ на републиката, Гревъ, бѣше обвиненъ въ злоупотреба съ декорациитъ. Направи се прѣдложение въ камарата и се състави анкета по тая работа. Кога се поиска да се разисква за тая анкета, Премьеръ-министера, господинъ Рувьеръ, поиска отлагането, нѣ болшинството съ единъ вотъ бламира Министерството, което си подаде на часа оставката.

Гревъ се помъчи да се състави ново министерство, нѣ всичкитъ покани видни мъже въ Франция отказаха, като обявиха, че кризата не е министерска, а президентска.

Най-послѣ г. Гревъ се приауди да даде оставка. Тия дни конгреса се събралъ и избралъ новъ президентъ, г. Сади-Карно.

РАЗБОЙНИКА ГЕОРГЕСКО.

Георгеско не е избѣгналъ, нѣ е пропусналъ изъ затвора. Георгеско е испратенъ отъ Стара за Нова-Загора на 9-й Октомврий и стигналъ вечерта въ Нова-Загора; въ това врѣме Окол. Началникъ е отсъствувалъ, билъ е въ околията и е стигналъ въ Нова-Загора късно прѣзъ нощта сръщу 10-й Октомврий. Той не знаелъ за пристигането на Георгеско.

—Защото по русски му викаха: искочи, бърнатоглавий, а той само като шурецъ съ краката си мърдане. И, Кирпловъ съ връхтецѣтъ го легкичко помушихъ, тогава той, Махмудка, искочи изъ храстито.

—Симеонъ, дай му столъ!

Плѣнникѣтъ, като си досѣгна ржката на сърдцето, устнитъ и главата, сѣднѣ. Лицето му стана по-тъжовно; очевидно той не е очаквалъ нищо добро отъ новитъ си повелители. Грѣбестия му голѣмъ носъ сега съвършено повиснѣ надъ четинеститъ жѣси. И главата му като да потнѣ въ плешкитъ му.

II.

Распитвание.

Иванъ Томичъ твърдѣ много врѣме е служилъ на нашата Кавказска граница. Тамъ той се бѣше научилъ криво-лѣво да говори по турски, тъй щото съвѣтъ не се нуждаеше отъ драгоманинъ.

—Струва ми се, че сме запознати съ васъ, не ли? попита го по турски. Не ли сте вий полковникъ Махмудъ-бей? (Слѣдва.)

—Докарахме единъ турчинъ. На пѣтътъ го скенцахме, той бѣше се скрилъ отъ назъ подъ едно храсти.

—Какъ подъ едно храсти?

—Сѣднѣлъ на колѣнцѣ и подъ храстакѣтъ се закрилъ. Поручикъ Василевъ ни приказа да го хватимъ живъ и го доведемъ при ваше высокоблагородие. Махмудка му е името.

—Я посвѣтни, Паитилеевъ!

Казакѣтъ пострѣ факелѣтъ къмъ тѣлпата. На червоната му свѣтлина се видѣ едногърбатово лице съ четинасти побѣляли вѣси (мустаки). Прѣзъ челото му се червенѣше ржбъ отъ неотдавнашна рана, надъ челото му —една чалма, завита отъ парцали одрани отъ чаджритъ (палаткитъ) и изгѣдваше като нѣкой купъ отъ калъ „Махмудка“, намѣтижѣ съ едно намѣтало отъ желто камилчи сукно.

—Ехе, той е офицеръ! каза полковникѣтъ на приятеля си.

Майорѣтъ втренчиво се вглѣдваше въ него.

—И още познатъ. Нима вий не можете да го познаете? Шрабъ на челото, и на лѣвата му ржа двата прѣста трѣбва да бѣдѣтъ отсѣчени. Я му покажете лѣвата ржа.

По близкия солдатинъ хвати ржката на „Махмудка“ и я подигнѣ.

—Той е сжкия. Махмудъ-бей. Тѣхния полковникъ.

—Жалко. Побѣгна отъ плѣнъ. Навѣрно, генералѣтъ ще прикаже да го застрѣлятъ. И то на какво врѣме ще му се явимъ! Жалко. Я го доведете, братци, при мене. Нека единъ отъ васъ остане, а другитъ двама маршъ надпрѣ.

Введохъ Махмудъ-бея въ стаята. Солдатина съ пушка се исправи на вратата.

Турчинъ бѣше много високъ, пѣтерченъ и широкоплещестъ. Той имаше по-вече отъ петдесѣтъ години. Тѣжовнитъ му очи глѣдаха изъ подъ нахлобученитъ му вежди, побѣлелитъ му четинасти вѣси (мустаки) се мърдаха, като да искане нѣщо да каже, та се удържаше. На краката си имаше царвули (опинци). Намѣталото му бѣше исподрано и на едно мѣсто на плѣнската му тѣчеше кръвъ.

—Какво му е тѣмъ?

—Кирпловъ прѣзъ храстакѣтъ, ваше высокоблагородие, го напѣна съ щикѣтъ си.

—А защо?

На 10-й и 11-й Октомврий секретаря и старшият при Околийското Управление не извѣстили на Началника за пристигането на Георгеска, и едва на 12-й Октомврий, слѣдъ три дена, Началникътъ се научилъ, че Георгеско билъ въ Ново-Загорскій затворъ. Началникътъ смърчилъ секретаря и старшиятъ, за гдѣто му не извѣстили въ време за пристигането на Георгеско и заповѣдалъ да се испрати на другий денъ за Ямболъ, обаче прѣзъ пощата Георгеска билъ пропуснатъ изъ затвора. Той не е избѣгналъ, а е *пропуснатъ* изъ затвора. Въ затвора Георгеско е ималъ пари, нѣ при пропускането му изъ затвора, едобиля се и съ пари, съ които си купилъ магаре и дисаги въ с. Гаврилово, Сливенско. По пропускането на Георгеска има нѣколко обстоятелства да се зема въ съображение. Схдебилтъ власти въ Стара-Загора, за по-добро изслѣждане на кражба отъ Георгеско и другаритъ му Куртевъ и Черневъ, били распоредили щото всякой отъ тия троица да бжде отдѣлно затворенъ, нѣ на нѣкои „милосърдни“ и „доброжелателни“ граждани въ Стара-Загора не дошло това добръ и по тѣхно настояване, вижда се, смотрителя на затвора се смѣнилъ. Съ схдебилтъ на Георгеско и другаритъ му „милосърднѣ“ и „доброжелателни“ граждани постоянно се интересували; тѣ искали дору да знаятъ и прѣписката по Георгесковото дѣло между Старо-Загорскитъ схдебилъ власти и Министерството, За тая цѣль тѣ насилватъ дежурния телеграфистъ въ Стара-Загора да имъ съобщи всичко що има по дѣлото на Георгеско, тѣ ся опитали дори и да го подкупятъ; нѣ той се оплакалъ на началството си и вслѣдствие на това оплакване дошла заповѣдъ отъ София да се възбуди углавно прѣслѣждане противъ нѣколко лица въ Ст.-Загора. Да прибавимъ още и това: Секретаря и старшиятъ, за които по-горѣ се споменехъ, сж били прѣдложени на отчисление отъ Окол. Начал. защото не само че не изпълнявали заповѣдитъ му, нѣ ги и изпачавали; това е станжало нѣколко дена прѣди пристигането на Георгеско въ Н. Загора, нѣ не извѣстно какъ, въ Стара-Загора не намѣрили това за ужѣстно и тѣ си останжали на мѣстата; вижда се, че на нѣкоя хорица тѣ били нужди. Още, въ Стара-Загора се говори, че въ Георг. дѣло имало замѣсени роднини и на нѣкои видни граждани. Георгеско, казватъ, самъ призналъ, че паритъ прѣзъ пощата на обира сж занесени въ една магаза, нѣ именно чия е тази магаза, не знаятъ, нѣ мѣстото ѝ знаятъ. Тукъ е причината, гдѣто тия по-видни граждани сж недоволни отъ схдебилтъ власти въ Стара-Загора. Тѣ въспомавани отъ опита на бунтъ въ Стара-Загора, постаряхъ се да прѣдставятъ прѣдъ правителството за бунтовници дори прѣдѣдателя на сѣдилището, прокурора и окръжний инспекторъ, когато ний познаваме че тия лица сж най-свѣстнитъ и безкористнитъ привърженици на народната партия въ Стара-Загора. Нѣ тукъ, вижда се, цѣльта не е друга, а само отдалечението отъ Стара-Загора на тия които сж запознати съ Георгесковото дѣло, тѣй щото да узре това дѣло, Прѣдставете сп, че дойдѣ новъ прокуроръ; той ще подкачи изпово дѣлото, нѣ Георгеска имъ а другитъ обвиняеми ще отричатъ венчко, и що видимъ единъ денъ че подъ поржчителство на нѣкой „граждани“ ще се пуснатъ. За сега толковъ, До-пжти ще се повърнимъ и ще разправимъ за много интересни работи по това дѣло.

(Пловдивъ).

Интересно ще бжде да се узнае, кои сж тия „граждани“, за които се поменува по горѣ *п какъ е пропуснатъ* той прочутъ разбойникъ.

ТЕЛЕГРАММИ.

Отъ Агенция Хавасъ.

ЛОНДОНЪ, 20 Ноемврий. Standard расправя, че князь Кобургъ, прѣди да отиде въ София, адресиралъ на царя единъ мемурандумъ, въ който той осжждалъ поведението на княза Батембергъ и съжалявалъ за скжсването на сношенията на България съ Россия. Князь Фердинандъ изразявалъ въ сжщото време рѣшение да поправи минжлитъ грѣшки. Standard вѣрва да знае, че, съ цѣль да се поддржи тая помощъ отпавена на благоволенieto на царя, нѣкои приятели на князь фердинанда испратихъ въ Петербургъ документи, съ които се увѣрявало че и князь Бисмаркъ поддржалъ княза.

Такава ще да е, по казването на английскій журналъ, основата за фалшификациитъ, които бѣхъ извѣстени въ тая членъ на „Келнската Газета“, за който се толкова говори.

ЦАРИГРАДЪ с. д. г. Вълковичъ, делегатъ на българското правителство въ Цариградъ, трѣгналъ вчера за София въ десетодневенъ отпукъ.

СОФИЯ, с. д. Отъ нѣколко дни насамъ, Дружеството Виталисъ, което построи линията отъ Белова до Вакарелъ, прави жжчнотии за прѣнасянията на матернала на Българското Дружество, и това причинява закжсжяване въ искариването на работитъ.

СОФИЯ, с. д. Нѣколкома прѣдотавители на чело на г. Мантова, който е билъ направляванъ отъ г. Радославова, се опитали да направятъ едно расцѣпление въ болшинството, като повдигнали критики и клеветения за нѣкои дребни въпроси.

Други депутати, разсърдени отъ това, се събрали на частно събрание, въ което показали всичкитъ члѣнове отъ болшинството. Въ това събрание г. Стамбуловъ обяснилъ вътрѣшното и външното наложение.

Депутатитъ, като бламирали групата Мантовъ, се обявили задоволни; и отъ тогава правителственното болшинство е по-силно отъ колкото на прѣди.

СОФИЯ, 24 Ноемврий. Внесенитъ законопроекти въ Събрание то твърдѣ много се бързатъ за разгжждането имъ. Прѣдполага се закриването на събрание за 15 Декемврий.

Важни новини сж донесени отъ г. Вълковичъ, българскій агентъ въ Цариградъ.

БЕРЛИНЪ, с. д. Контъ Хербертъ Бисмаркъ ще отиди въ Петербургъ за да даде обяснения по препирнята за фалшивитъ депешни.

ЛОНДОНЪ, 24 с. д. Една депеша адресирана изъ Виена на нглийскитъ вѣстници извѣстява, че съсрѣдоточавания на рускитъ войски по германскитъ и австрийскитъ граници се продължаватъ. Тази новина направила лошо впечатление въ виенската и берлинската борса.

ПАРИСЪ, с. д. Писмото на г. Гриви се чете днесъ въ Парламента. Ето писмото на г. Гриви до казарата:

Президента на Републиката казва, че вчерашний вотъ на Камарата и на Сената го принуждава да подаде оставка.

Той е въ правото си и длѣженъ да остане; нѣ маждростта и патриотизма го съвѣтватъ да отетжни, за да се избѣгне единъ конфликтъ.

Той оставя отговорността за настоящето положение връхъ тия, които сж го създали. Той апелира за това къмъ Франция. Тя ще каже че той е можилъ да усигури мирътъ, рѣдътъ и свободата.

Той оставя Франция всрѣдъ въоржжена Европа, нѣ тя е въ състояние да запази своята честь и своитъ права.

Той е знаилъ да поддржа Републиката въ единъ маждръ пакъ и изразява желание, че Републиката не ще бжде докачена отъ ударътъ отпавенъ противъ него.

Той свършва, като подава оставка.

Версаялъ, 24 Ноемврий. Гласованпето на Сената даде, като окончателенъ резултатъ, слѣдующитъ цифри:

Гласували 833, получили: Сади—Карно 616 гласа, генералъ Сосперъ 188, Жуль—Фери 10, Фрейсине 6, генералъ Ашпертъ 5, Флоке 1 и Феликсъ Пейатъ 1.

БЕРЛИНЪ 25 Ноемврий. „Газетъ Националь“ е на мнение, че съсрѣдоточаването на рускитъ войски по австрийската граница ще земе характеръ на едно истинско въоружавание ако не се тури единъ край.

Изъ Берлинъ извѣствяватъ, че К. Бисмаркъ има намѣренне да остане въ Фридрихсруе до 1-й Януарий. Дебатитъ върху външната политика, които се очаквахъ съ нетѣрпение, имъ да се произведжтъ въ сегашната сессия на Райхстагътъ, претендиратъ че канцлерътъ се рѣшилъ за това отлаганне прѣдъ видъ новата фаза на руската политика.

ЛОНДОНЪ, с. д. Английскитъ вѣстници констатираатъ, че съсрѣдоточаванията на рускитъ войски по австрийската граница причиняватъ голѣмо движение въ Германия и Австрия.

ВИЕНА, с. д. В. Фремдеблатъ като говори за новинитъ, които отъ различни страни се прѣскаатъ, относително съсрѣдоточаванията на руска войска по Германскитъ и Австрийскитъ граници, казва че тѣзи слухове сж въ противоположность съ съглашенieto сжключено при послѣдното свижданне въ Берлинъ. Австрия приела съ найъ цѣлно довѣрие пасажитъ на тронното слово въ Берлинъ, гдѣто идеята за сжущавания мира отъ страна на съсѣднитъ държави е отблѣснжта. Но ако съсрѣдоточаванията на рускитъ войски се продължаватъ, тогава Австрия ще бжде принудена да земе мѣрки за да се защити въ случай на нужда.

БЕРЛИНЪ, с. д. Официозния в. дие „Постъ“ пише относително въоружаванията на Руссия противъ Австрия. Фондовитъ у борсата сж паднали, по причина на единъ слухъ отъ страна на военното министерство, че войната мѣжду Россия когато и да бжде е възможна.

ОБЯВЛЕНИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

В. Хр. Радославовъ,
докторъ на правото,

Обявява, че приема да води и защитява разни дѣла прѣдъ сѣдилищата въ столицата София.

(2—4).

ОБЯВЛЕНИЕ.

Да се прочете.

Ония родители, които милеятъ за рожбитъ си и желаятъ да ги прѣдпазятъ отъ болѣетъта „Шарка“, Сипаница, която освѣнъ гдѣто е опасна за живота, отрозява и хубостъта на дѣцата, нека донесятъ дѣцата си при мене въ Шумненската Окр. Болница, гдѣто има нарочно приготвена топла стая, да ги присаждамъ (хашладисвамъ) съ прѣсна мая (хашъ). Възнаграждение вземамъ само 50 стот. а бѣднитъ дѣца присаждамъ бѣзплатно. Ходя да присаждамъ и въ кжщи дѣцата на ония отъ гражданитъ, които пожелаятъ да ме поканятъ.—

г. Шуменъ, 25 Ноемвр. 1887 г.

Съ почитание,
Еленна Д. Гайдарскій
(Фелдшерка).